

عنوان مقاله:

وارونه گویی چاسر در افسانه زنان نیک

محل انتشار:

دوفصلنامه نقد زبان و ادبیات خارجی، دوره 5، شماره 2 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

کیان سهیل

نیلوفر همت یار - تهران، خ فرمانیه شرقی، خ عسگریان، نبش کوچه پروین پ ۲۳ ط ۴ واحد ۱۳ کدپستی:

خلاصه مقاله:

متون ادبی هر سرزمینی آیینی وار فرهنگ، ارزش ها و آداب حاکم بر آن جامعه را متجلی می سازد. از این رو مقاله ی حاضر در صدد است تا با بررسی اثر افسانه زنان نیک به توجه خاص چاسر به باز آفرینی تصویر زن در نظام پدر سالار زمان خود بپردازد. لحن متغیر نویسنده در این داستان این سوال را در ذهن خواننده ایجاد می کند که برآستی او مدافع پرشور زنان است یا ویران کننده مستور آنان. خوانندگان با توجه به عنوان، داستان را با این فرض می خوانند که به راستی این اثر در مورد زنان نیک است. اما نگاهی دقیق تر گویای آن است که برخلاف ادعای خود چاسر در مقدمه داستان مبنی بر اینکه صادقانه وظیفه بیان داستان هایی که نشان دهنده ی زنان نیک و یا به عبارتی شهیدان راه عشق، هستند را بر عهده دارد، وی این کار را با دیدی طعنه آمیز به پایان می رساند. منتقدانی که پیشتر به دیدگاه طعنه آمیز چاسر و اینکه اثر وی به واقع ستایش زنان نیست، اشاره کرده اند، تاکید خود را بیشتر بر مقدمه داستان و لحن راوی آن معطوف کرده اند. اما این مقاله، با بررسی دقیق داستان ها براساس تفاوت های موجود میان زنان و مردان در روابط عاشقانه و نقش سنتی زنان در این روابط، که باعث ایجاد تصویر کلیشه ای از آنان گردیده و بسته به انتخاب های بحث برانگیز قهرمانان زن، تحریف داستان ها و کاستن از قدرت آنان، به برخورد راستین نویسنده پیرامون جایگاه زن در این اثر می پردازد.

کلمات کلیدی:

چاسر، افسانه زنان نیک، وارونه گویی، تصویر زن، روابط عاشقانه، نقش سنتی زن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1293346>

